

søger at rokke derved, thi det vilde være i ganske afgjort Strid med det offentliges Interesser.

Det ærede 14de Medlem for Hovedstaden (Chr. Hansen) har endelig gjort nogle Bemærkninger om Ønskeligheden af at støtte privat Byggeri og henviser til et Andragende, som er indkommet paa Rigsdagen. Jeg mener, at det Andragende, hvis Ordlyd jeg først kender i Dag, imødekommes ved Bestemmelserne i § 3, og jeg er i øvrigt fuldt villig til at imødekomme et saadant Ønske. Paa den anden Side vil jeg dog henstille til det ærede Medlem og til de Andragere, som han sikkert i høj Grad repræsenterer, om det ikke var værd for disse at overveje, om de ikke kunde skride til Dannelsen af smaa eller store Foreninger — det er jo smaa Grundejere, som har deres Grunde beliggende ude i Byens Udkanter, og som utvivlsomt var i Stand dertil — og derefter udnytte Lovens almindelige Bestemmelser om Tilskud til Byggeforeninger. Men forsaavidt de af en eller anden Grund ikke er i Stand dertil, vil disse smaa Grundejere ganske utvivlsomt kunne indrette sig saaledes, at de bygger paa den Maade, her er Tale om, med mindst 3 Lejligheder i deres Huse, og derigennem faa Adgang til det Tilskud, som det er tilsigtet at give til privat Byggeri. Jeg vil i øvrigt gerne have Opmærksomheden henvendt paa dette Andragende og det Forhold, der staar i Forbindelse dermed, og vil søge at imødekomme de paagældende, stadig under behørig Hensyntagen til de Interesser, som hele Samfundet har.

Der er fra to af de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, fremsat Ønske om, at Sagen behandles i Udvalg. Jeg turde maaske, da dette Ønske formodentlig vil blive efterkommet, henstille, at man gør denne Udvalgsbehandling saa kort som muligt. Jeg har hørt Tale om en større eller mindre Afbrydelse af Rigsdagens Arbejde om faa Dage og vilde sætte megen Pris paa at faa Sagen gennemført, inden denne indtræffer. Jeg har ogsaa forstaaet paa de Udtalelser, der er faldet, at man i og for sig ikke har saa store Indvendinger imod Lovforslaget, at en langvarig Udvalgsbehandling vil være nødvendig. Jeg antager at have opfattet rigtigt i den Henseende.

J. Chr. Jensen: Denne Sag skal jo nu henvises til et Udvalg, hvad jeg ikke havde troet, idet alle, som har talt, sikkert er klare over, at Sagen haster. Vi er allerede saa langt henne paa Aaret, at hvis der blot kommer 1 Måanedes eller 14 Dages

Ferie for Rigsdagen, vil det bevirke, at en Del af det Byggeri, der ellers sikkert vilde komme frem paa Basis af denne Lov, maaske ikke vil komme.

Men da nu Sagen skal henvises til Udvalg, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, som Udvalget maaske kunde tage under Overvejelse. I § 3 er der indført en ny Bestemmelse, som tager Sigte paa, at Statens og Kommunens Tilskud i Fremtiden kan regnes efter Anskaffelsesværdien i Modsætning til tidligere, hvor der regnedes efter Ejendomsskyldværdien. Jeg er glad for, at denne Bestemmelse er kommet ind, men jeg vil formene, at ogsaa efter den hidtidige Lov var det Anskaffelsesværdien, som kunde lægges til Grund. Det har sikkert været Forudsætningen, at man skulde have et Stats- og Kommune-tilskud, som svarede til det, Ejendommen kostede. Det er i Virkeligheden en Urimelighed at regne efter Skyldværdien, og jeg vil derfor henstille til det Udvalg, som nu faar med Sagen at gøre, at stryge Skyldværdien, saa der kun kan blive Tale om Anskaffelsesværdien. Jeg skal sige hvorfor. Det er en Urimelighed, at de paagældende Byggeforeninger skal have Interesse i at faa en Ejendomsskyldvurdering lige saa høj som Anskaffelsesværdien, og det vilde, idet man vel giver Stats- og Kommune-tilskud til Byggeriet, fordi det er saa dyrt at bygge, være højest naturligt at sige: Det, der skal betales Skat af, Ejendomsskyldværdien, bør ikke være højere end Anskaffelsesværdien minus det Tilskud, det offentlige giver; men hvis Ejendomsskyldvurderingen blev efter de tidligere Love det, som jeg egentlig mener, den burde være, vilde det være ensbetydende med, at baade Stats- og Kommune-tilskudet blev 30 pCt. mindre, og derved vilde det paagældende Byggeri slet ikke kunne gennemføres. Jeg vil derfor formene, at ogsaa for Loven af 5. Februar og de to fornyede Love af 1. November og 21. December blev det Anskaffelsesværdien, som blev lagt til Grund, uden at man behøvede at have en Skyldværdi, som er lige saa høj.

En anden lille Ting, som i høj Grad er formaalstjenlig, er ogsaa kommet med i Lovforslaget, idet dette ogsaa medtager de Byggeforeninger eller Kommuner, som har planlagt en Bebyggelse efter Loven af 5. Februar, der tog Sigte paa et 10 pCt.s Tilskud, men som først betydeligt senere er kommet i Gang med Arbejdet paa Grund af forskellige Forhold, som de ikke har været Herre over. Hvis man vilde fastholde, at de ikke kom med, vilde det